

Minister Lukšič v ekonomsko šolo!

Odzivamo se na izjave ministra Lukšiča na radijskih valovih in v časopisih. Hkrati o svojih stališčih obveščamo širšo javnost, saj se do krivičnih obtožb z izjavami za medije doslej še nismo opredelili.

Popolnoma podpiramo delovanje Odbora za učbenike, ki o resnici glede mučnega položaja z učbeniški gradivi v Sloveniji obvešča slovensko javnost.

Moramo pa odgovoriti na neresnične izjave ministra. Šolske založnike namreč pošilja kar v ekonomsko šolo, obenem pa neposredno napada našo založbo, češ da se gremo (pre)drago vojno proti njemu osebno. Minister ne odgovarja na katastrofalne razmere pri uporabi učbenikov; ukvarja se le še z dobički založnikov.

Pri tem je treba poudariti več stvari in odgovoriti na neresnice in laži, ki jih minister bolj ali manj spretno trosi že mesece, hkrati pa se dosledno izogiba soočenju z založniki. Zakaj le?! Soočenja se boji in ga odklanja za vsako ceno; očitno je, zakaj.

Prvič: povsem res je, da smo evropsko nagrajene učbenike za fiziko, katerih vrednost presega 50 tisoč evrov, dostavili pred vrata ministrstva za šolstvo in šport. To ni neodgovorno dejanje, ampak dejanje v agoniji! Kajti šele ob tem se je javnost zbudila in razumela, da je s samooppevanim »odličnim« ministrovim učbeniškim sistemom nekaj zelo narobe, če se največja domača založba odloči za tak drastičen ukrep. Seveda učbenikov niti po naključju nismo podarili ministrstvu in so za nas še vedno vrednost, kljub dejstvu, da jih bomo prej ali slej morali peljati v razrez, če se minister od nas kaj hitro ne posloviti in ne dobimo novih, vsaj znosnih pravil nakupov. Ministrstvo nam zdaj noče vrniti učbenikov – tu gre torej za najmanj licemerno izjavo ministra.

Drugič: res je, da smo najeli zunanjo agencijo, ker nimamo svoje službe za odnose z javnostmi, in ta nam bistveno ceneje (kot četa zaposlenih na ministrstvu) usklajuje odnose z mediji. Ali na laži, ki jih minister in njegova služba za odnose z javnostmi nenehno trosita, ne smemo odgovarjati s strokovno usposobljenimi sodelavci, ki so kot zunanji sodelavci cenejši kot vsa ministrova ekipa? Kolikšne so bruto plače vseh ministrovih piarovcev, ki morajo reševati njegove rokohitrške izjave iz dneva v dan?

Tudi pri tem je izkazana očitna ministrova dvoiličnost. Močno ekonomsko neutemeljena in zavajajoča je tudi njegova ocena o stroških našega odvetnika, ki lahko samo sanja o zneskih, kakršne ob kopici redno zaposlenih pravnikov na ministrstvu g. Lukšič plačuje zunanjemu sodelavcu, odvetniku Šipcu, v našem sodnem sporu glede učbeniških skladov. Slednji je samo za pisanje nepotrebnih plov prejel skoraj 17 tisoč evrov, kar je ministrstvo celo potrdilo. Da o skritih naročilih niti ne govorimo. Toliko torej o vojnem proračunu; samo ministrstvo si ga lahko privoščiti v neomejenih zneskih. Kje so vsa tista pravila o razpisih, se sprašujemo.

Še več. Ministrstvo ima toliko časa in porablja toliko proračunskega denarja, da si upa (in to celo javno prizna) pisati vloge in »špeca« Založbo Rokus Klett kar pri petih organih raznih inšpekcij. In glej ga zlomka, prav vsi so bolestne zgodbe ministra zavrnil in tako proti Rokus Klett (kljub številnim prijavam ministrstva) ne teče noben postopek. Zavrnila jih je tako protikorupcijska komisija (domnevno nelegalno lobiranje) kot varuhinja človekovih pravic, ki je ministru v dopisu celo »primazala klofuto«, pa tudi tržna in delovna inšpekcija itd. Ali imajo zaposleni na ministrstvu res toliko časa in minister Lukšič toliko sovraštva, da se ukvarjajo z neupravičenimi prijavami zoper založbo, gospodarsko družbo, ki si skoraj edina upa javno razkrinkavati vse ministrove neresnice in zavajanja?

Minister sam seveda niti pomisli ne, da bi moral prav on v ekonomsko šolo. Njemu pač niti v nobeno drugo šolo ni treba. On je prepričan, da je naše šolstvo odlično, sistem učbeniške oskrbe boljši kot kadar koli prej in starši navdušeni nad šest let starimi učbeniki in dejstvom, da zato, ker nimajo delovnih zvezkov, njihovi otroci 15 odstotkov časa v osnovni šoli posvetijo prepisovanju v navadne zvezke. Zdaj, po novem, je odlično stanje nastopilo tudi v slovenski znanosti ... In tako naprej ...

Veseli nas, da tudi javnost ugotavlja, da tako ne gre naprej. Učbeniški razvoj v Sloveniji je ustavljen! Zaposlenih je morda manj kot deset resnih urednikov za učbenike. Učbeniki se starajo, ministrstvo pa jih ne zamenja in v letu 2012 prihaja na višino proračuna za učbenike, ki je enak skoraj ničli. Za Založbo Rokus Klett to pomeni, da se je čas ustavil. Minister, ki o ekonomskih zadevah seveda ni poučen, rad pa o tem, kako naj delamo, poučuje vse, od založnikov do žičničarjev, bi se moral vprašati, zakaj neki je toliko hrupa za menda »prazen nič« in zakaj si neka založba privoščiti, da na cel aparat ministrovih propagand in investicij v odvetnike odgovori z enakim in za to ne porabi več kot 1 % svojih prihodkov. V agoniji. Za toliko je tudi šlo,

Stran / Page: 28

Doseg / Reach: 0

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 313 cm²

2 / 2

ampak to je za ministra višja matematika, saj prihodke večinoma meša kar z dobički. Deliti z ničlo pa verjetno nima smisla, zato ministru toplo priporočamo ekonomski in matematični poduk. Morda prihaja čas, ko bo moral zaslužiti tudi svoj prvi evro.

Maruša Kmet,
glavna direktorica
Založbe Rokus Klett

